

Darmoděj

Jaromír Nohavica

Emi

1. Šel včera městem muž

Ami Emi

a šel po hlavní třídě,

Ami Emi

šel včera městem muž

Ami Emi

a já ho z okna viděl,

C **G**

na flétnu chorál hrál,

Ami

znělo to jako zvon

Emi

a byl v tom všečen žal,

F

ten krásný dlouhý tón

F#dim

a já jsem náhle věděl:

E⁷

Ami

Ano, to je on, to je on.

2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tíše se vrtěly rodinné obrázky
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

/: Ami Emi C G Ami F F^{#dim} E⁷ :/

R: Na na – na – na ...

3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad
a on se otočil a oči plné vran
a jizvy u očí, celý byl pobodán
a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán,
onen pán.

4. Celý se strachem chvěl,
když jsem tak k němu došel
a v ústech flétnu měl
od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy
jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí,
když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl:
to je Darmoděj, můj Darmoděj.

Emi

R: Můj Darmoděj,

C G

vagabund osudů a lásek,

Ami **F** **F^{#dim}**

jenž prochází všemi sny,

E⁷

ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo,
jed má pod jazykem,
když prodává po domech
jehly se slovníkem.

5. Šel včera městem muž,
podomní obchodník,
šel, ale nejde už,
krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všečen žal,
ten krásný dlouhý tón
a já jsem náhle věděl:
ano, já jsem on, já jsem on.

R: Váš Darmoděj,
vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny,
ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj, krásné zlo,
jed mám pod jazykem,
když prodávám po domech
jehly se slovníkem.